

dem, ſom de ſkulle gavne, i dette Tilfælde for Kjøbstæderne. Hvad angaaer Affattelsen af Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu foreligger, ſaa forekommer den mig juſt ikke ganſke heldig. Jeg kan tænke mig, at man i Løbet af et viſt Tidsrum kunde gaae ind paa at ſtille Kjøbſtad og Land aldeles lige, men, ſaaledes ſom Forſlaget nu foreligger, er man gaaet et Skridt videre: man har i Virkeligheden ſtillet Landboerne ſom de Privilegerede ligeoverfor Kjøbſtæderne, idet det nemlig er tilladt Landboerne uden Indſkrænkning at bage og indføre Brød, men det ikke omvendt er tilladt alle Kjøbſtadboere, men kun Kjøbſtadbagerne, at bage og udføre Brød til Landet. Man vil ſige: Forſkjellen vil være ubetydelig; ja vel, det er meget muligt, men ikke beſtømindre har man dog i en Tid af et Aar ſtabt en privilegeret Klasse udenfor Kjøbſtæderne ligeoverfor diſſe. Ved Forhandlingen af denne Sag har der gjort ſig adſkillige Meninger gjældende, ſom ved Forhandling af Næringsſager altid ſtaaer imod hinanden; der er ſaaledes fra Bagerne Side fremkommet Klager over, at man vilde gjøre Indgreb i deres Næring. Et meget betegnende Actſtykke er i ſaa Henseende fremkommet fra Bagerne i Slagelse, og med den ærede Formands Tilladelse ſkal jeg oplæſe et Par Ord deraf, ſom forekomme mig at burde være notere bekendte. Efterat de have proteſteret mod den nuværende Lov ſige de: „vi formene forøvrigt ikke, at Priſerne paa Rugbrød ved den foreſlagne Lov vilde blive mindre, men vor Omſætning vil blive ſaa ubetydelig, da der allerede er mange Bagerer her i Byen, at vor totale Ruin abſolut vil blive en Følge deraf.“ Vil man nu end ſkrive Noget paa Conciſpiſtens loſgifte Ubehændighed, ſaa indeholde diſſe Uttringer alligevel en Udtaleſe, ſom ſaare ofte træder En imøde, naar man taler med Kjøbſtadborgere om Næringsforholdene. Man mener, at Priſerne ikke vilde blive billigere, end de nu ere, og at Arbejdet ikke vil blive bedre, end det nu er, om man endog borttog Kjøbſtædernes Privilegier, men antager dog, at Følgen af diſſe Privilegiers Borttagelse vil være, at, ſom det hedder, „vor totale Ruin maa blive en Følge deraf“. Dette ſtaaer alſaa paa den ene Side; men

paa den anden Side ytrer der ſig Stemmer, ſom ere tilbøielige til aldeles at ſee bort fra den nu beſtaaende Ordning af Forholdene og ved et raſt Slag have Alt, hvad man da det mindſte kalder Kjøbſtadprivilegier. Dette har ogſaa gjort ſig gjældende ved denne Leilighed: man har ikke agtet paa, at, hvis man vilde ſtille Kjøbſtadboerne og Landboerne lige, ſaa maatte man ogſaa tage Hensyn til de høiere Byrder, ſom den ene Part bærer fremfor den anden, og at man maa ſtille dem lige i Henseende til Byrder, inden man ſtiller dem lige i Henseende til Rettigheder. Saameget anſeer jeg for klart, at der ved de Forhandlinger, ſom have fundet Sted, er givet et Bidrag til at lære det Uholdbare i vore Næringsforhold at kjende. Jeg tør udtale det ſom en viſt nok temmelig almindelig Overbeviſning, at der ikke er mange Forhold i vort Fædreland, der mere paaatrængende behøve en Ordning, end netop Næringsforholdene, og jeg ſkulde meget ønske, at de her ſtedfundne Forhandlinger maatte bidrage til at fremme en Ordning af diſſe Forhold.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved:

1) Gomarſs Forſlag:

Efter Ordet „Brød“ i første Punctum udgaaer Punctum og tilføies: „af ikke under 2 Bunds Vægt“,

vedtoges eenſtemmigt med 74 Stemmer.

2) Sammes Underændringsforſlag:

Efter Ordet „Vægt“ i det ſaaledes vedtagne Ændringsforſlag bortfalder Punctum og tilføies: „for hvert enkelt Brød“.

vedtoges eenſtemmigt med 73 Stemmer.

3) Sammes Forſlag:

Efter Ordet „tilladt“ i andet Punctum tilføies et Komma og „under fornævnte Beſtignelse angaaende Vægten“,

vedtoges med 66 Stemmer mod 2.

Lovforſlaget i dets Heelhed blev, efterat være blevet oplæſt i den Form, det ved de foregaaende Afſtemninger havde erholdt (ſee Anhanget) vedtaget med 78 Stemmer mod 1, og vil det alſaa blive overſendt til Landſtthinget.